

Kullancs II.

Erdei Zselyke

Szombathelyi Művészeti Szakgimnázium és Technikum,

Festő Szak, 12. évfolyam

**Témavezető: Szántó István DLA, ELTE SEK Vizuális Művészeti Tanszék,
adjunktus**

A pályamunkám egy traumámat dolgozza fel, egyúttal betekintést nyújt a kórházi mindennapok nyomasztó valóságába. A betegségem és a kórházi kezelése alatt felgyűlt érzéseimről senkivel nem tudtam beszélni, a festészetet választottam ennek a megrázó élménynek a feldolgozására, művészetterápiaként kezdtem festeni a sorozatot.

A kórházban egy fehér ágyon félmeztelenül kikötözve keltem, nem tudtam miért és hol vagyok. Az azelőtti napból csak a reggelre emlékeztem, minden mást édesanyám mesélt el. Fájdalmasan sírtam és a bal oldalamra fekvve magzatpózban akartam lenni, azért kötözték ki, mert így nem tudtak megvizsgálni.

A pályamunkám előzménye a Dél-Balatoni Iskolai Művészeti Pályázatra beadott Kullancs c. festményem, amivel első helyezést értem el.

A pályázatra beadott képem egy megtörtént esemény alapján festettem meg, ami egy kellemetlen és lealacsonyító élmény volt. A kórházban nem szokatlan, hogy az orvosoknak széketmintára legyen szükségük, az én esetemben ezt kúppal próbálták segíteni. A kórházban sosem hagytak egyedül, ez alkalommal is elkísért egy nővér a fürdőszobába. Kellemetlenül éreztem magam a jelenlétében, nagyon közel állt hozzám, amikor meg akartam kérni, hogy több teret adjon nekem, sürgetett, lehúzta a ruhám, bal kezével guggolásba készítetett, jobb kezével a csuklóm fogta.

Az alkotófolyamat közben, a pózok befotózásakor, a jelenetek újraalkotásakor, azok megfestésével és az, hogy beszélek róla, mind segítenek nekem feldolgozni ezt a nehéz élethelyzetet, és remélem hozzájárul, hogy többen felfigyeljenek a kórházi ellátás helyzetére.